

॥२५॥२६॥२७॥२८॥ तत्रतीर्थेतिशत्रुनाशकामैस्तत्रहोमजपादिकं कर्तव्यमित्याख्यानतात्पर्यं ॥२९॥३०॥३१॥३२॥३३॥३४॥३५॥३६॥३७॥३८॥३९॥४०॥ इ०श०ग०नै०भा० एकचत्वारिंशो
 तंतथाविलपंतंतुशोकोपहतचेतसं ॥ दृष्ट्वा तस्य कृपाजज्ञेराष्ट्रं तस्य व्यमोचयत् ॥ २५ ॥ ऋषिः प्रसन्नस्तस्याभूत्संरंभंचविहायसः ॥ मोक्षार्थं तस्य राज्यस्य जुहाव
 पुनराहुतिं ॥ २६ ॥ मोक्षयित्वा ततोराष्ट्रं प्रतिगृह्य पशून्बहून् ॥ तृष्ठात्मानैमिषारण्यं जगाम पुनरेवसः ॥ २७ ॥ धृतराष्ट्रोपि धर्मात्मा स्वस्थचेता महामनाः ॥ स्वमेव न
 गरं राजन् प्रतिपेदे महर्द्धिमत् ॥ २८ ॥ तत्रतीर्थे महाराज बृहस्पतिरुदारधीः ॥ असुराणामभावाय भवाय च दिवौकसां ॥ २९ ॥ मांसैरभिजुहावेष्टिमक्षीयंततोसु
 राः ॥ दैवतैरपि संभग्राजितकाशिभिराहवे ॥ ३० ॥ तत्रापि विधिवद्ब्रह्मणेभ्यो महायशाः ॥ वाजिनः कुंजरांश्चैव रथांश्चाश्वतरीयुतान् ॥ ३१ ॥ रत्नानि च म
 हार्हाणि धनं धान्यं च पुष्कलं ॥ ययौ तीर्थं महाबाहुर्यायातं पृथिवीपते ॥ ३२ ॥ तत्र यज्ञेययातेश्च महाराज सरस्वती ॥ सर्पिः पयश्च सुखावनाहुषस्य महात्मनः ॥ ३३ ॥
 तत्रेष्ट्वा पुरुषव्याघ्रो ययातिः पृथिवीपतिः ॥ अक्राम दूर्ध्वमुदितो लेभे लोकांश्च पुष्कलान् ॥ ३४ ॥ पुनस्तत्र च राज्ञस्तु ययातेर्यजतः प्रभोः ॥ औदार्यं परमं कृत्वा भक्तिं
 चात्मनि शाश्वतीं ॥ ३५ ॥ ददौ कामान् ब्राह्मणेभ्यो यान् यान्यो मनसेच्छति ॥ यो यत्र स्थित एवेह आहूतो यज्ञसंस्तरे ॥ ३६ ॥ तस्य तस्य सरिच्छ्रेष्ठा गृहादिशयना
 दिकं ॥ षड्रसंभोजनं चैव दानं नानाविधं तथा ॥ ३७ ॥ ते मन्यमाना राज्ञस्तु संप्रदानमनुत्तमं ॥ राजानं तुष्टुवुः प्रीता दत्त्वा चैवाशिषः शुभाः ॥ ३८ ॥ तत्र देवाः स
 गंधर्वाः प्रीता यज्ञस्य संपदा ॥ विस्मिता मानुषाश्चासन् दृष्ट्वा तां यज्ञसंपदं ॥ ३९ ॥ ततस्तालके तुर्महाधर्मके तुर्महात्मा कृतात्मा महादाननित्यः ॥ वसिष्ठापवाहं म
 हाभीमवेगं धृतात्मा जितात्मा समभ्याजगाम ॥ ४० ॥ इति श्रीमहाभारतेशल्यपर्वान्तर्गतगदापर्वणि बलदेवतीर्थयात्रायां सारस्वतोपाख्याने एकचत्वारिंशोऽ
 ध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥७३॥ जनमेजय उवाच वसिष्ठस्यापवाहोसौ भीमवेगः कथं नुसः ॥ किमर्थं च सरिच्छ्रेष्ठा तमृषिं प्रत्यवाहयत् ॥ १ ॥ कथमस्याभवद्वैरं कारणं किं
 च तत्प्रभो ॥ शंस पृष्टो महाप्राज्ञ न हितप्यामि कथ्यति ॥ २ ॥ वैशंपायन उवाच विश्वामित्रस्य विप्रर्षेर्वसिष्ठस्य च भारत ॥ ष्शं वैरमभूद्राजं स्तपःस्पर्धाकृतं महत्
 ॥ ३ ॥ आश्रमो वै वसिष्ठस्य स्थाणुतीर्थे भवन्महान् ॥ पूर्वतः पार्श्वतश्चासीद्विश्वामित्रस्य धीमतः ॥ ४ ॥ यत्र स्थाणुर्महाराज तप्तवान्परमंतपः ॥ तत्रास्य कर्मतद्द्वोरं प्र
 वदंति मनीषिणः ॥ ५ ॥ यत्रेष्ट्वा भगवान् स्थाणुः पूजयित्वा सरस्वतीं ॥ स्थापयामास तत्तीर्थं स्थाणुतीर्थमिति प्रभो ॥ ६ ॥ तत्र तीर्थे सुराः स्कंदमभ्यर्षिचन्नराधिप ॥
 सैनापत्येन महता सुरारिविनिबर्हणं ॥ ७ ॥

॥४१॥ ॥७३॥ वसिष्ठस्येति अपोह्यते तीरे प्रास्यते नेनेत्यपवाहस्तीर्थविशेषः ॥ १ ॥ कथ्यतित्वयिकथयतिसति ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥